

Dochody wspólnika zobowiązanego do powtarzających się świadczeń niepieniężnych będą opodatkowane jako dochody z innych źródeł na podstawie art. 10 ust. 9 u.p.d.o.f gdyż nie są one dochodami z umowy zlecenia ani z umowy o świadczenie usług zgodnie z art. 750 k.c. lecz wynikają z art. 176 k.s.h.

Wnioskodawca posiada personel, który wykonuje powierzone mu czynności w celu prowadzenia przez Wnioskodawcę jego działalności gospodarczej. Przedstawione powyżej czynności w ramach powtarzających się czynności wspólnika nie mają na celu zastąpienie personelu utrzymującego ruch przedsiębiorstwa, który to personel spółka i tak posiada. Powtarzające się czynności stanowią jedynie część czynności, które są potrzebne, aby spółka mogła działać i prowadzić działalność. Część z tych czynności może wykonywać wyłącznie wspólnik z uwagi na posiadane kompetencje, doświadczenie i uprawnienia. Świadczenia te pozostają w ścisłym związku z zamierzeniami i celem, dla którego wspólnicy utworzyli spółkę. Wspólnik nie wykonuje usług pod kierownictwem, jak również nie podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej. Wspólnik pozostaje uprawniony do samodzielnego decydowania o miejscu, czasie i sposobie wykonywania usług.

Mając na uwadze powyższe Wnioskodawca będący przedsiębiorcą, w oparciu o art. 34 ust. 1 u.p.p. oraz art. 109a ust. 1 u.ś.o.z., kieruje do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia poniższe pytanie.

Pytanie

Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, iż **nie jest on zobowiązany – jako płatnik składek – do poboru składek na ubezpieczenie zdrowotne od wynagrodzenia wypłacanego Wspólnikowi w zamian za powtarzające się świadczenia niepieniężne, ustanowione na podstawie art. 176 k.s.h., a to z uwagi na to, że Wspólnik nie podlega z tego tytułu obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.**

Własne stanowisko w sprawie

W ocenie Wnioskodawcy **nie jest on zobowiązany – jako płatnik składek – do poboru składek na ubezpieczenie zdrowotne od wynagrodzenia wypłacanego Wspólnikowi w zamian za powtarzające się świadczenia niepieniężne, ustanowione na podstawie art. 176 k.s.h., a to z uwagi na to, że Wspólnik nie podlega z tego tytułu obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.**

Wnioskodawca wskazuje, że obowiązkowe tytuły do objęcia danej osoby fizycznej ubezpieczeniem zdrowotnym zostały wymienione przez ustawodawcę w art. 66 ust. 1 u.ś.o.z. **W żadnym z punktów powołanego artykułu nie wymieniono osób fizycznych będących wspólnikami spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które otrzymują wynagrodzenie w zamian za powtarzające się świadczenia niepieniężne, o których mowa w art. 176 k.s.h.** W ocenie Wnioskodawcy brak wyraźnej wypowiedzi ustawodawcy, co do objęcia wyżej wymienionych osób obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym, należy interpretować w taki sposób, że **nie podlegają one temu ubezpieczeniu.**

Trafność takiej wykładni Wnioskodawcy znajduje odbicie w poglądach wyrażonych przez A. Sidorko w komentarzu do art. 66 u.ś.o.z. Mianowicie autor ten wskazuje, iż: „W art. 66 ust. 1 u.ś.o.z. wskazany został krąg osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. **Katalog ten ma charakter zamknięty. Jedynie bowiem osoby wymienione w tym przepisie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu**”¹. Na kanwie art. 66 u.ś.o.z. taki sam pogląd wyrażają również B.

---

¹ Zob. A. Sidorko, *Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Komentarz, wyd. IV*, red. A. Pietraszewska-Macheta, Warszawa 2023, art. 66.

Łukasik i J. Nowak-Kubiak, którzy wyjaśniają, że: „W ust. 1 art. 66 enumeratywnie wymienia się kategorie osób podlegających obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego”².

W ocenie Wnioskodawcy za niedopuszczalną należy również uznać taką interpretację rozszerzającą art. 66 ust. 1 u.ś.o.z., która prowadziłaby do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym osoby fizycznej będącej współnikiem spółki z o.o., która otrzymuje wynagrodzenie na podstawie art. 176 k.s.h. Taka wykładnia byłaby wadliwa dlatego, że ustawodawca nie posłużył się w art. 66 ust. 1 u.ś.o.z. określeniem wprowadzającym wyliczenie przykładowe, takim jak np. „w szczególności” lub „między innymi”. **Intencją ustawodawcy było zatem wyczerpujące określenie tytułów do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego.**

Powyższe potwierdzają sądy. Tytułem przykładu należy wskazać na następujące stanowiska:

1. Uchwała składu siedmiu sędziów NSA z dnia 20 maja 2002 r. (sygn. akt OPS 3/02), w której wskazano, że: „Sposób wskazania tych chorób w nawiasie, **bez posłużenia się określeniem "na przykład", "w szczególności", "zwłaszcza", "inne choroby", wskazuje, że chodzi wyłącznie o te choroby.** Jeżeli w tekście przepisu prawnego nie zaznaczono wyraźnie, że określona definicja nie jest pełna, to nie można nadawać jej takiego znaczenia”.
2. Wyrok NSA z dnia 2 marca 2006 r. (sygn. akt I FSK 736/05), w którym skład orzekający stwierdził, że: „Zdaniem Sądu, **katalog sytuacji**, które zobowiązują organy podatkowe i skarbowe do ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego, **ma charakter wyczerpujący.** Świadczy o tym jednoznaczne brzmienie art. 27 ust. 5, 6 i 8 ustawy. **Prawodawca nie ujął tych sytuacji w formie wyliczenia przykładowego lub na zasadzie zwrotu "w szczególności", lecz określił je bardzo dokładnie, w sposób kazuistyczny. Oznacza to, że nieuzasadnione jest uznanie w drodze wykładni, iż jeszcze inne sytuacje mogą wywoływać powinność nałożenia dodatkowego zobowiązania podatkowego na podatnika podatku od towarów i usług”.**
3. Wyrok NSA z dnia 20 czerwca 2007 r. (sygn. akt II OSK 914/06), w którym można przeczytać, że: „Skarżący podnosi, iż w jego ocenie wyliczenie obiektów ruchomych i tymczasowym w § 19 ust. 1 rozporządzenia nie ma charakteru wyczerpującego, a jedynie przykładowy. W konsekwencji jego przyczepa z automatem do produkcji i sprzedaży lodów, jako obiekt podobny do wymienionych w tym przepisie mieści się w zakresie tej normy prawnej. Stanowisko to uznać należy za błędne. Zauważyć należy, iż interpretowany przepis, określając wymogi, jakie muszą spełniać "obiekty ruchome i tymczasowe" wskazuje, jakie konkretne obiekty należy rozumieć pod tym pojęciem. **Nie jest to wyliczenie przykładowe, gdyż o takim świadczyłby zwrot "w szczególności", którym nie posłużono się w tym przepisie. W konsekwencji, przyjmując należy, iż zawarte w § 19 ust. 1 rozporządzenia wyliczenie obiektów ruchomych i tymczasowych ma charakter katalogu zamkniętego”.**
4. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r. (sygn. akt VI SA/Wa 373/19), w którym sąd wskazał, że: „Organ powinien przy tym uwzględnić, że **podstawą objęcia ubezpieczeniem nie jest sam fakt wypłaty wynagrodzenia.** W art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach wskazano krąg osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. **Katalog ten ma charakter zamknięty i jedynie osoby wymienione w tym przepisie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z określonego tam tytułu”.**
5. Wyrok NSA z dnia 12 lipca 2017 r. (sygn. akt II GSK 3096/15), w którym wskazano, że: „Art. 66 ust. 1 zawiera obszerny i **zamknięty katalog podmiotów, które podlegają obowiązkowi**

---

² Zob. B. Łukasik, J. Nowak-Kubiak, *Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Komentarz*, Warszawa 2006, art. 66.

ubezpieczenia społecznego. W pkt 1-37 wskazano osoby, które mają tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego”.

6. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 maja 2015 r. (sygn. akt III AUa 1272/14), w którym można przeczytać, że: „W art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach... wskazany został krąg osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. **Katalog ten ma charakter zamknięty i jedynie osoby wymienione w tym przepisie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu**”.

Wnioskodawca wskazuje ponadto, że w jego ocenie, w stanie faktycznym spełnione są wszelkie przesłanki z art. 176 k.s.h., tj.:

1. Świadczenia mają charakter powtarzający się,
2. Świadczenia mają charakter niepieniężny,
3. W umowie spółki z o.o. zostanie określony rodzaj i zakres świadczeń,
4. Wynagrodzenie wypłacane Wspólnikowi nie będzie przewyższać cen lub stawek przyjętych w obrocie. Będzie ono miało charakter rynkowy,
5. Świadczenia te są związane z przedmiotem działalności spółki (tj. Wnioskodawcy).

Opisane w stanie faktycznym świadczenia mają charakter powtarzający się. Wynika to stąd, że słowo „powtarzać” oznacza tyle, co „**robić ponownie to, co się zrobiło wcześniej**”³. Inna z definicji słownikowych wskazuje, że „powtórzyć” oznacza „**zrobić lub powiedzieć to samo, co już raz lub więcej razy było zrobione lub powiedziane**”⁴.

W świetle powołanych wyżej definicji **świadczenia określone w umowie spółki z o.o. będą miały charakter powtarzający się**. Wraz z nadejściem kolejnego miesiąca lub roku Wspólnik będzie ponownie zobowiązany do spełnienia określonych świadczeń na rzecz Wnioskodawcy, np. do sporządzenia ofert dla klientów Wnioskodawcy.

Świadczenia określone w umowie spółki z o.o. będą miały charakter niepieniężny, ponieważ nie będą miały charakteru pieniężnego lub mieszanego. W szczególności nie sprowadzają się one do przekazania przez Wspólnika Wnioskodawcy określonej sumy pieniężnej. Świadczenia Wspólnika opisane w stanie faktycznym polegają na podejmowaniu określonych działań (czynieniu czegoś – *facere*) w interesie Wnioskodawcy, np. pozyskiwanie nowych klientów.

W umowie spółki z o.o. konstytuującej Wnioskodawcę zostanie określony rodzaj i zakres świadczeń. W komentarzu do art. 176 k.s.h. autorstwa K. Kopaczyńskiej-Pieczniak można przeczytać, że: „Rodzaj świadczenia należy rozumieć jako określenie, na czym świadczenie wspólnika będzie polegać, co będzie jego przedmiotem i w jaki sposób będzie ono spełniane. Innymi słowy **rodzaj świadczenia to wskazanie zachowania wspólnika, do którego zostaje zobowiązany**. Natomiast określenie zakresu świadczenia polega na **wskazaniu jego rozmiarów**, dookreśleniu czynności składających się na usługę będącą przedmiotem świadczenia, ich wartości, a **także – skoro jest to świadczenie periodyczne – okresów, w jakich świadczenie powinno być spełniane**. Zakres świadczeń należy też odnieść do zakresu czasowego świadczeń, spełnianych w określonych odstępach czasu, ewentualnie także ogólnego wskazania terminu, w ciągu którego taki obowiązek na wspólniku spoczywa, jeżeli umowa spółki przewiduje spełnianie świadczeń przez określony w niej czas (J.

---

³ Zob. <https://wsjp.pl/haslo/podglad/25384/powtarzac/4922391/robic-jeszcze-raz> (dostęp: 28.03.2024 r.).

⁴ Zob. <https://sjp.pwn.pl/slowniki/powtarza%C4%87.html> (dostęp: 28.03.2024 r.).

Namitkiewicz, Kodeks handlowy..., s. 78)⁵. **W umowie spółki z o.o. zostaną bowiem wskazane zachowania, do których Wspólnik będzie zobowiązany**, np. przygotowanie rozliczeń prowizji. Oprócz tego **zostanie określony ich rozmiar**, np. od 20 do 40 spotkań z klientami. Co jednak najistotniejsze – **zostaną ustalone okresy, w których świadczenia Wspólnika powinny być spełnione**, np. opracowanie jednej procedury rocznie.

Poza tym, jak zaznaczono w opisie stanu faktycznego, wynagrodzenie wypłacane Wspólnikowi Wnioskodawcy w zamian za powtarzające się świadczenie niepieniężne nie będzie przewyższać cen lub stawek przyjętych w obrocie. Będzie ono miało charakter rynkowy.

Ponadto świadczenia te są związane z przedmiotem działalności Wnioskodawcy. W opisie stanu faktycznego wskazano bowiem, że Wnioskodawca działa w branży usług pośrednictwa finansowego. W efekcie świadczenie przez Wspólnika na rzecz Wnioskodawcy takich czynności, jak: przygotowywanie ofert dla klientów, odbywanie spotkań z klientami, szkolenie pracowników, przygotowywanie rozliczeń prowizji, sprzedawanie polis, pozyskiwanie nowych klientów czy też pozyskiwanie nowych partnerów (kontrahentów) **stanowi wyraz dążenia przez Wspólnika do osiągnięcia wspólnego celu w ramach umowy spółki handlowej. Niemniej jednak poprzez współdziałanie w inny sposób, aniżeli wniesienie wkładów (art. 3 k.s.h.).** Pomiędzy Wnioskodawcą, a Wspólnikiem, zachodzi zatem **relacja o charakterze ściśle korporacyjnym** (tj. mająca swe źródło wyłącznie w umowie spółki z o.o.).

Powyższe potwierdza K. Kopaczyńska-Pieczniak, która w komentarzu do art. 176 k.s.h. wyjaśnia, że: „Wprowadzenie obowiązku powtarzających się świadczeń niepieniężnych **stanowi wyraz pewnej kooperacji pomiędzy spółką a wspólnikiem, której źródłem jest wyłącznie stosunek prawny spółki z o.o.** Może ona jednocześnie być związana z wykonywaniem przez niego we własnym imieniu działalności gospodarczej lub zawodowej. Współpraca taka powoduje powstanie korzyści zarówno po stronie spółki, jak i wspólnika (zob. A. Kidyba, Kodeks..., t. 1, 2017, s. 785–786)⁶.”

W ocenie Wnioskodawcy, skoro w opisanym stanie faktycznym są spełnione przesłanki z art. 176 k.s.h., **to wynagrodzenie wypłacane Wspólnikowi w zamian za powtarzające się świadczenia niepieniężne nie może zostać uznane za wynagrodzenie wypłacane na podstawie art. 750 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny** (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1610 ze zm.). Tym samym Wnioskodawca nie powinien z niego potrącić składki na ubezpieczenie zdrowotne w oparciu o art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e u.ś.o.z.

Powyższe – w ocenie Wnioskodawcy – znajduje potwierdzenie w poglądach wyrażanych w literaturze przedmiotu. Tytułem przykładu należy wskazać na następujące stanowisko: „Istniejący na podstawie art. 176 KSH stosunek prawny należy kwalifikować jako *sui generis* **umowę wzajemną**, do której należy odpowiednio (nie wprost) stosować przepisy KC, zwłaszcza dotyczące umów w ogólności oraz umów wzajemnych. Ponadto w drodze ostrożnej analogii można stosować przepisy KC dotyczące poszczególnych umów, np. sprzedaży, dostawy, najmu, zlecenia. Jednocześnie **omawiany stosunek należy jednoznacznie odróżnić od innych, niewynikających z umowy spółki, umów łączących spółkę i wspólników – do tych ostatnich wprost stosuje się przepisy KC i innych ustaw, a roszczenia**

---

⁵ Zob. K. Kopaczyńska-Pieczniak, *Kodeks spółek handlowych. Tom II. Komentarz do art. 151-300*, red. A. Kidyba, Warszawa 2018, art. 176.

⁶ K. Kopaczyńska-Pieczniak, *Kodeks spółek handlowych. Tom II. Komentarz do art. 151-300*, red. A. Kidyba, Warszawa 2018, art. 176.

i zobowiązania z nich wynikające związane są z osobą danego wspólnika jako osobą trzecią, nie zaś z jego udziałem w spółce”⁷.

Na zakończenie Wnioskodawca pragnie wskazać, że prezentowane przez niego stanowisko znajduje potwierdzenie w wydawanych w podobnych stanach faktycznych interpretacjach indywidualnych Prezesa NFZ. W ramach przykładu należy wskazać na następujące z nich:

1. Decyzja nr 16/2023/BP Prezesa NFZ z dnia 28 lutego 2023 r. (znak: NFZ-BP.5202.21.2023), w której to wskazano, że: „Prawidłowe pozostaje zatem stanowisko Przedsiębiorcy w zakresie **niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego w zamian za wykonywanie na rzecz spółki powtarzających się świadczeń niepieniężnych, oznaczonych co do zakresu i rodzaju w umowie spółki, o których mowa w art. 176 k.s.h.**”.
2. Decyzja nr 170/2022/BP Prezesa NFZ z dnia 4 października 2022 r. (znak: BP.5132.310.2022).
3. Decyzja nr 109/2022/BP Prezesa NFZ z dnia 23 maja 2022 r. (znak: BP.5132.227.2022).
4. Decyzja nr 43/2022/BP Prezesa NFZ z dnia 17 marca 2022 r. (znak: BP.5132.19.2022).
5. Decyzja nr 35/2023/BP Prezesa NFZ z dnia 20 kwietnia 2023 r. (znak: NFZ-BP.5202.45.2023).
6. Decyzja nr 5/2023/BP Prezesa NFZ z dnia 18 stycznia 2023 r. (znak: BP.5132.359.2022).

Zdaniem Wnioskodawcy warto zwrócić uwagę szczególnie na Decyzję Prezesa NFZ nr 35/2023/BP, gdzie wnioskodawca określił świadczenia niepieniężne w umowie spółki z o.o. w następujący sposób:

„a) przygotowanie dla pracowników serwisu zaktualizowanych polskich wersji językowych instrukcji obsługi licencji i oprogramowania serwisowego, **raz na kwartał**;

b) szkoleniach dla pracowników punktu obsługi klienta z nowych funkcjonalności aplikacji i systemów obsługi flot, **raz na kwartał**;

c) usługach prawno-administracyjnych wynikających z przygotowania pism i wniosków do organów administracji publicznej i skarbowej, **raz w miesiącu**;

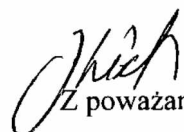
e) szkoleniach pracowników w zakresie zmian wymaganych przez sieć partnerską dot. jakości i standardów punktu obsługi klienta, **co pół roku**”.

Wnioskodawca uważa, że **sposób określenia rodzaju i zakresu powtarzających się świadczeń niepieniężnych w opisie stanu faktycznego jest bardzo zbliżony do tego podanego powyżej**. Tym samym – podobnie jak w przypadku Decyzji nr 35/2023/BP – za zasadne należałoby uznać stwierdzenie przez Prezesa NFZ, iż wynagrodzenie wypłacane Wspólnikowi z tytułu art. 176 k.s.h. nie podlega pod składkę zdrowotną.

Mając na uwadze zaprezentowaną powyżej argumentację Wnioskodawca wnosi do Prezesa NFZ o uznanie jego stanowiska za prawidłowe.

Załączniki:

- pełnomocnictwo
- potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej
- potwierdzenie uiszczenia opłaty od wniosku

Z poważaniem

Jarosław Włoch

⁷ Zob. J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, *Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 7*, Warszawa 2020.